

РЕШЕНИЕ

№ 249

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **5845** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от Х. И. срещу
РЕШЕНИЕ от 27.03.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО
ОТДЕЛЕНИЕ, 8-ми състав по нахд № 21883/2011 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на
първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния
закон и съдопроизводствените правила. Поддържа, че в хода на
административно-наказателното производство процесното НП е издадено в
нарушение на чл.57 ал.1 т.5 и т.6 ЗАНН, а АУАН е съставен в нарушение на чл.42 т.4
и т.5 ЗАНН. Според касатора той не е извършил нарушенията за които е
санкциониран, както и че следва от съда да се приложи чл.28 ЗАНН.

Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено
обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено
наказателно постановление № К-022877 от 21.09.2011г., издадено от Директора
на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция
„Контрол на пазара” при Комисия за защита на потребителите. Подробни правни
съображения в защита на основателността на жалбата са развити от процесуалния
представител адв.К. в писмени бележки от 28.12.2012г.

Ответникът по касационната жалба -Комисия за защита на потребителите, чрез

процесуален представител адв.А. моли съдът да отхвърли същата, като неоснователна, като излага подробни съображения в писмена защита, депозирана по делото на 14.12.2012г.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и потвърждаване на решението на СРС, като правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 27.03.2012г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав по нахд № 21883/2011 г. е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление № К-022877 от 21.09.2011 г. на Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П., Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисия за защита на потребителите, с което на [фирма] за нарушение по чл.69 ал.1 ЗЗП на основание чл.211 ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева и за нарушение по чл.76 т.2 ЗЗП на основание чл.214 ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя К. Д. Х., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при издаване на атакуваното НП не са допуснати нарушения на административно-производствените правила и категорично се установява извършването на нарушенията по см. на чл.69 ал.1 и чл.76 т.2 ЗЗП. Прието е, че имуществените санкции са определени в техния минимален размер, а отговорността на търговското дружество е обективна, поради което е не следва да се търси вина при ангажиране на отговорността.

Пред настоящата касационна инстанция са представени нови доказателства-превод на български език на фактура № 110501/01.05.2011г. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 8-ми състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. От фактическа страна районният съд е приел за установено, че при извършена проверка на 10.08.2011г. е констатирано, че касаторът предлага за продажба детски диадеми от пластмаса, от вътрешната страна с два реда зъби, от външната страна облепени с текстилна лента, върху която има два броя цветчета с камъчета и детски диадеми за коса от пластмаса от вътрешната страна с два реда зъбци, на външната страна има залепена пластмасова фигурка с форма на мече с камъче, като тези стоки не съответстват на БДС и са опасни за потребителите /малки деца/, поради опасност при нараняване на главата при употреба. При извършената проверка [фирма] не е представил на контролните органи цялата документация, свързана с изясняване на произхода на стоките.

Съгласно санкционната норма на чл.69 ал.1 ЗЗП производителите на стоки или лицата предоставящи услуги са длъжни да предлагат на потребителите само безопасни стоки, според дефиницията на чл.71 ЗЗП. Неизпълнението на това задължение е

правно-релевантния факт, пораждащ отговорността по чл.211 ЗЗП. Въпросът дали предлаганите от касатора стоки са опасни за здравето и безопасността на потребителите е решен със Заповед № 681/28.07.2011г. на Председателя на КЗП. Субект на нарушението съгласно разпоредбата на чл.69 ал.2 т.2 ЗЗП е производител, който по см. на ал.1 е представителят на производителя, когато производителят не е установен на територията на Европейската общност или в държава страна по споразумението за Европейско икономическо пространство или вносителът стоката, когато производителят няма представител в Европейската общност или в държава страна по споразумението за Европейско икономическо пространство. Както касаторът сам излага процесните стоки са внесени от него на територията на РБ от Р. Румъния, а същите са произведени в Китай. Съгласно §13 т.5 ДР на ЗЗП [фирма] е вносител на стока на територията на държава- членка на Европейската общност и този внос е извършил, като част от своята търговска и професионална дейност с цел стоката да бъде разпространена на територията на Европейската общност. Поради това законосъобразно административно – наказващия орган го е определил като субект по см. на чл.69 ал.2 т.2 ЗЗП на правилно квалифицираното нарушение по чл.69 ал.1 ЗЗП. Основният белег при дефинирането на качеството на „вносител”, извън самият внос на стоката е целта тя да бъде разпространена на пазара. Несъмнено в случая целта на вноса е стоката да бъде реализирана чрез продажба, като част от търговската дейност на дружеството.

Обжалваното НП № К-022877/21.09.2011г. е издадено от материално компетентен административно наказващ орган по см. на чл.47 ал.1 б. «а» във вр.ал.2 ЗАНН. В АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл.42, респ. чл.57 ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора [фирма] да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Извършването на нарушения по чл.69 ал.1 и чл.76 т.2 ЗЗП се установява от показанията на актосъставителя К. Д. Х., които следва да се кредитират като логични, последователни и безпристрастни, както и от приложените писмени доказателства. Административните наказания са наложени в минималния размер от 5 000 и от 1 000 лева, поради което и не могат да се редуцират на основание чл.27 ал.5 ЗАНН.

На следващо място, разпоредбата на чл.28 ЗАНН дава възможност на административно наказващия орган (АНО) да освободи нарушителя от административно наказателна отговорност като прецени, че случаят е маловажен. С оглед препращащата разпоредба на чл.11 ЗАНН обаче разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, вкл. и относно обстоятелствата, изключващи отговорността, са приложими в административно

наказателния процес. Такова обстоятелство, изключващо отговорността, е предвидено в нормата на чл.9, ал.2 НК - деянието формално осъществява признаците на предвиденото в закона административно нарушение, но поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Общественоопасно е деянието, което застрашава или уврежда личността, правата на гражданите, собствеността, установения с Конституцията правов ред в Р. Б. или други интереси, защитени от правото.

Като съобрази установените от първостепенния съд факти и събраните по делото доказателства, настоящата касационна инстанция намира неприложението на разпоредбата на чл.9, ал.2 НК за правилно и обосновано. Именно в тази връзка следва да се обсъди, дали деянието уврежда установения правов ред или конкретни права, защитени от правото (в случая здравето на потребителите, които са деца). Като не е намерил основание за приложението на чл.28 ЗАНН първостепенният съд не е допуснал нарушение на материалния закон – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

След като преценката на административно-наказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол (ТР № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС на РБ), а районният съд е инстанция по същество на спора (чл.63, ал.1 ЗАНН), то въпросът за приложението на чл.9, ал.2 НК и чл.28 ЗАНН е въпрос за правилното приложение на материално правния закон по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК и подлежи на контрол от касационната инстанция. По вече изложените съображения обаче районният съдия не е допуснал нарушение на закона при постановяване на обжалваното съдебно решение. С извършването на нарушението по чл.69 ал.1 ЗЗП се поставя в опасност здравето на потребителите-деца, което по хипотеза увеличава интензитета на накарняване на отношенията, обект на защита от ЗЗП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 27.03. 2012г. на СРС, НО, 8 състав е правилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.209 т.1 и т.2 АПК във вр. чл.218 ал.2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221 ал.2 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 27.03.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 8-ми състав по нахд № 21883/2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.